

Emili Teixidor: «Llegir és viure molt més i molt millor»

14 reflexions de l'escriptor, que deia que «els llibres són la memòria del món»

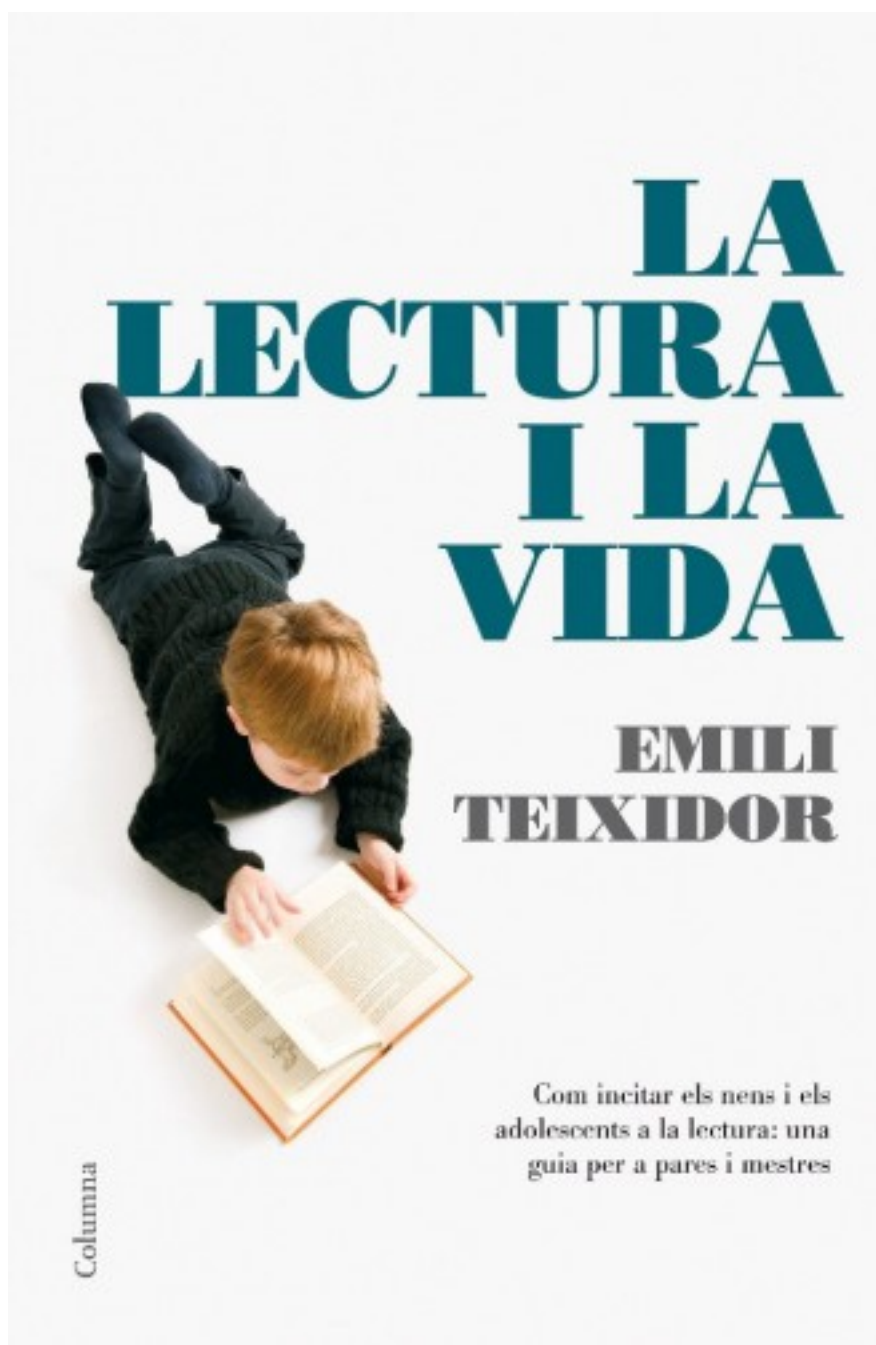
"Us imagineu una vida sense llibres? Ara mateix, si desapareguessin tots els llibres de la Terra, seria com si el món hagués perdut la memòria." Emili Teixidor va néixer el 22 de desembre del 1932 a Roda de Ter i va morir el 19 de juny de 2012 a Barcelona. El recordem amb 14 reflexions del llibre *La lectura i la vida* (Columna). És aquí on ens parla no només del plaer de llegir, sinó de la necessitat d'estimular els infants perquè entre pàgines, històries i nous mons, aprenguin a estimar les paraules.

Foto: Library and Archives Canada / Bibliothèque et Archives Canada F

1. Les paraules, la lectura, ens ordenen el cap. Tenir un bon vocabulari és com tenir un armari ben endreçat: de seguida trobem allò que busquem.

2. Els llibres són la memòria del món.
3. Llegir i parlar ens dona felicitat, ens fa sortir de nosaltres mateixos i ens allibera.
4. Cada cop que llegim un llibre, les paraules reviuem, i el cap se'ns omple de vida i per això podem dir que els llibres són com conserves de vida que guardem a les biblioteques i a casa per alimentar el cervell: els pensaments, la fantasia, les emocions... Llegir és viure molt més i molt millor! Llegir no omple el meu temps, llegir omple i afegeix valor a la meua vida!
5. Contagiar el desig de llegir és com contagiar qualsevol altra convicció profunda: només es pot aconseguir, o millor intentar, sense imposicions, per simple contacte, imitació o seducció. No es tracta d'omplir cap vas -el cervell- buit, sinó d'encendre un esbarzer amb el foc que ens remou. Pel simple contacte d'una flama. El millor contagi/contacte és l'exemple.
6. ¿Quina atracció pot sentir un alumne en l'ensenyament d'una llengua centrada en regles buides, en estructures sintàctiques mancades de sentit, estèrils, d'esquena a la fascinació de la literatura?
7. La literatura pot ajudar els joves a distanciar-se dels seus sentiments, de manera que els poden observar, els poden comprendre i s'hi poden adaptar.
8. Un mestre que no llegeix només pot transmetre la seva pròpia buidor.
9. No es tracta de llegir només el que és políticament correcte, s'ha de procurar llegir el que és literàriament correcte.
10. Sovint s'ensenyava la poesia com si els alumnes haguessin de contestar unes preguntes purament memorístiques sobre la vida i l'obra del poeta. Si no fem estimar les paraules i l'art màxim de les paraules, que és la poesia, els joves no estimaran la poesia. [...] Val més un sol poema ben sentit que una antologia de poemes gruixuda però morta.
11. Un adult, un pare o un mestre no ha de menysprear mai els llibres escollits lliurement pels joves. Seria com burlar-se dels seus gustos personals. La lectura també és un hàbit, una mecànica, i aquests llibres poden ajudar els joves com a mínim a llegir amb més fluïdesa. Ja descobriran textos que siguin millors. I recordem que nosaltres, els adults, tampoc no llegim sempre el millor ni per altíssims motius espirituals.
12. Som humans perquè tenim paraules i podem parlar amb els altres i amb nosaltres mateixos. Com més paraules tenim, més humans som.
13. Si no proporcionem paraules suficients als nostres joves, no els ajudem a ordenar les seves emocions i els seus pensaments, i ni tan sols els ajudem a ser més feliços. Tancats en el seu món inexpressat, no poden compartir les seves vivències ni les seves emocions. O no poden compartir-les totalment, per manca de paraules suficients. No els queda cap més recurs, cap més llenguatge, que la violència física.
14. La imatge futura del món depèn de la capacitat d'imaginació dels que avui, ara, aprenen a llegir. La lectura no és tan sols un joc intel·lectual, sinó que és l'única manera d'entendre el món, l'única que permet posar-se «les ulleres de la complexitat» en un món que tendeix a la simplicitat i la banalitat.

La lectura i la vida (<http://www.grup62.cat/lilibre-la-lectura-i-la-vida-97636.html>)

© Emili Teixidor
© d'aquesta edició: Columna, 2007